

VANYA VET

Vanya efter sin första arbetsdag: Med mig den här parkleken kommer bli världens bästa.

Vanya tre dagar senare: Vad var det jag sa!

Vanya om sin kuk: Den är cirka såhär lång och gjord av hårdaste järn. Ryktet om mig finns sparat hos alla Ukrainas kvinnor.

Vanya en skrytande fiskare (armarna rakt ut).

Vanyas hälsningsfraser: Hej neger! (till Macki), hej Saddam! (till mig). Macki som protesterar och uppgraderas till att kallas Urkel.

Vanya med den solkiga 7up-t-shirten.

Vanya med tjurhornsbältet.

Vanya med de blå hängselbyxorna (oändligt fickantal).

Vanya låser upp, släpper ut cyklar, morgonfika, tar tupplur, käkar lunch, tar tupplur, eftermiddagsfika, tar tupplur, samlar in cyklar, tar tupplur, låser dörren noggrant (upptill och nedtill).

Vanya om den kommande sommaren: Inte ledsna ni inte har landställe. Varje dag ni kan komma hit, nej? Vi kan koka ett-två-trekakor, vi kan spela Kalaha. Inte ledsna.

Macki och jag som tar honom på orden. Det blir parklekhäng varje dag hela sommaren. Vi leker djungelgangstas, vi leker superstarka gardinhängare, vi leker drugdealers i

Bronx, vi leker A-Team (Macki = Mr T, jag = Howlin' Mad Murdock).

Vanya om förritiden: Jag minns första gången jag kom till Sverige ... På förlägningen dom garvade, dom sa Vanya är tjejnamn. Sen dom fick stå kö till sjukhuset allihop. Jag ropade dom: Vem är tjej nu?

Vanya måttar luftslag mot Macki som livrädd backar mot pusselrummet.

Vanya som hjälper oss snickra till varsin AK-47:a.

Vanya som aldrig frågar om Mackis ärr.

Vanya om våra pappor: Om dom lämnat sina barn frivilligt dom måste vara harar. Eller ha små kukar.

Vi leker tjuv och maffiautpressare, vi spelar Kalaha, vi lyssnar på Vanyas historier.

Vanya om sin mage: I världen det finns stålknivar och rakblad och spikade klubbor. Men inget, jag säger inget kan punktera Vanyamagar.

Vanya klappar sig på kaggen, spänner ut den tills hängselknapparna skjuts iväg med kulstudsarljud (pjong pjong pjong (träffar en av bovarna i ögat (bov 1: I told you to watch out for his belly trick (bov 2: [svordomar] (bov 3: let's run!))))).

Vanya har cirka miljoner historier men vi vill bara höra dom snuskiga.

Vanya berättar om när han träffade Whitney Houston på ett hotell i Beverly Hills. (Det var sen natt, det var bjudrinkar i kokosnötter med små paraplyer, det var lensnack till morgontimmen. Sen det var dom två, nakna under bardisken,

nakna mot en flygel, nakna i en städskrubb, nakna i en mat-hiss.)

Vanya om Whitney Houstons tunga: Den kan inte bara sjunga ... Om ni förstår vad jag menar ...

Vanya om sitt tjurhornsbalte: Jag fick den av rik oljetant, vi pussiruskade bakifrån mot hennes barskåp i Hollywood Hills ... Hon var vildaste kvinnan, gift med filmproducent. Jag kallade henne my little pony och hon gillade.

Vanya juckar fram och tillbaka samtidigt som han daskar i luften och håller backhandgrepp om rumpan.

Vanya om förritiden: Jag är född i Kiev, det är stor kall stad, jag minns inte mycket. Jag minns jag brukade dricka lemonad, jag minns jag brukade äta gröt. Jag minns inte mycket.

Vanya om sin tid i Hollywood: Ingen fitta smakar som Kaliforniakvinnans.

Vanya som gör sörpelljud.

Veckor går.

Vanyas kläder skrynklas.

Vanyas lukt förändras.

Vanya visar resväskan och madrassen på kontoret. Vi lovar att inte skvallra.

Vanya vill inte berätta något om skilsmässan, säger bara svennefrun har kastat ut honom.

Vanya om svenska kvinnor: Akta er noga!

Vanya om sin ålder: Jag har 40 år (till oss). Jag har lite mindre än 30 (till snygga småbarnsmammor).

Vanyas tupplurar blir längre.

Vanya får stickigt tunnskägg.

Vanya slutar städa. Dammråttor i pusselrum, brädspel i oordning, tomma tvålförpackningar på toaletter.

Vanya målar inte om staketet runt sandlådan.

Vanya låter cyklarna stå ute över natten.

Vanya knäpper sällan gylfen (fast vi påminner honom).

Vanya låter oss få panten på flaskorna som samlats i kontorets städskrubb.

Vanya om sin karriär: Jag har jobbat städare, matfotograf, fönsterputsare, motorcykeltrimmare, tidningstryckare, tidningsbärare, tidningssäljare, tidningsläsare, frisör (kort tid i Bukarest), stylist för olika världsstjärnor, konsertansvarig för Elton John, rörmokare, planschklistrare, baskersyare, skedböjare, godisäggtestare, kakelläggare, sotare, räkskalare, termossvetsare, tandläkarassistent plus några dagar som supermodell.

Vanya om herr Inspektör från Stadsdelsnämnden som har ringt angående vissa föräldrars klagomål: Han är idiot.

Vanya om förritiden: Jag är född i liten by nära Lutsk. Det är mycket grå stad, inte åka, inte bra land, inte bra människor. Folk inte ärliga.

Vanya om jag kommer ned på morgonen före Macki: Var är negern?

Vanya när vi frågar om hans familj: Har jag berättat när jag träffade Polly Darton i shopping mall i Las Vegas?

Vanya när vi frågar igen: Har ni hakat upp era skivor?

Vanya om herr Inspektör som ringer gång på gång och påpekar att det är *minst sagt olämpligt* att det finns *vissa indikationer* på att Vanya sover på kontoret: Han är jävla jubelidiot.

Vanya om hitresan: Jag minns tåg tåg tåg, bara massa tåg. Sen Helsingfors, sen Finlandsbåt, sen bollhav. För mig där kom beviset jag hade valt rätt. Bollhavet var tecken, massa färgbollar som lyste mina ögon, flera timmar jag satt stirrade på glada barnen.

Vanya ritar gruppsexteckningar och sätter upp på anslags-tavlan.

Vanya skyller på oss när småbarnsföräldrarna klagar.

Vanya delar med sig av sin kunskap om kvinnor.

Vanya ritar detaljerade teckningar, kittlaren högst upp, visar var man ska slicka och hur länge. Först ni jobbar mjukt, lite andas, lite nära, sen slicka ned och upp tills hon stönar och börjar slita era hår. Sen ni lägger dödsstöt på klitoris, hård-tunga tills hon bönar och skriker era namn. Kanske ni kan öva med tomaten, ja? Macki och jag som skrattar nervöst, ingen gör (eller båda gör i hemlighet?).

Vanya om förritiden: Innan det fanns ingenting. Inget liv, bara grått. Sen det var resor världen runt och Hollywood och Las Vegas och munsex med Cyndi Lauper och Madonna. Sen det var Sverige och förläggning och sen det var träffa Jeanette på bingohallen i Farsta. Sen det var bråk och miss-förstånd och utslängning. Sen det var parklek.

Vanya som en gång, i en bisats, råkar nämna sina tvilling-döttrar vid namn.

Vanya som tystnar.

Vanya som frågar om vi vill höra hur han knullade Samantha Fox i en skidlift.

En dag kommer herr Inspektör och stör när vi leker Viet-

namkrig med ärtrör och grönkläder, solglajor och bazookas i papp. Herr Inspektör har portfölj och politikerglasögon och kofta (brunrutig). Han påpekar med knarröst att Vanya inte under några omständigheter får fortsätta sova på kontoret. Detta är sista varningen och dessutom är det olämpligt att leka krigslekar, särskilt inomhus.

Vanyas svar: Okey, okey ... jag förstår ... förlåt ... tjortavaja skatina ... förlåt posjol tjortavoj babusjki (förlåt jävla boskap dra på besök till djävulens farmor).

Vanya om mina framtidsplaner: Om du vill skriva ... skriv. Då du kommer lyckas ... Mina knän säger det. Mina knän ljuger aldrig.

Sen är det sensommarkväll med rödhimmel och högropp från chilenaerna på fotbollsplanen. Macki och jag som leker undercover UFO-spioner. Vi har hemlig specialhälsning, vi skriver kodspråk i anteckningsblock, vi lyssnar efter misstänkta ET-ljud från grannarnas brevlådor. Vi gräver fram alienfossil i gårdsrabatter, vi hittar UFO-bajs i sandlådor. Sen smyger vi bort mot parkleken och spionerar på Vanya. Han sitter siluett på kontorets snurrstol – Vanya med hängselbyxorna, Vanya med flaskan, Vanya med filten över axlarna som en mantel. De ryska sångerna ekar ut på gården, studsar mellan boxhusen. Vanya sveper ännu ett glas, Vanya sjunger med, Vanya skålar med sig själv. Vanya skrattar skrattar tills han plötsligt lägger handen över ansiktet och vänder sig bort från fönstret. Macki och jag som slutar anteckna och smyger hemåt utan ord.

Vanya om sina kvinnor: Kanske det har varit två tusen. Kan-

ske det har varit fler. Antagligen fler.

Vanya om sitt tjurhornsbälte: Jag köpte den med billig pris i Hökarängen av äkta indian. Han ville inte ha mycket för den har förbannelse på sig, alla som har den lovas otur och förföljning. Alla utom Vanyor!

Vanya vet.

Vanya när han får avskedsbrevet från Stadsdelsnämnden: Jag kommer göra hungerstrejk.

Vanya senare på eftermiddagen: Jag börjar strejk imorgon – nu vi koka ett-två-trekakor, ja?

Vanyas tid är räknad.

Vanya som vägrar prata om framtiden.

Vanya som hävdar att han inte har några barn.

Vanya som upprepar att han har tröttnat på Sverige.

Vanya som frågar mig om kanske min mamma skulle kunna tänka sig, i några veckor på soffan, såklart han skulle betala. Eller kanske Mackis mamma?

Vanya när våra mammor säger nej: Jag förstår, jag hade gjort samma.

Vanya som bestämmer sig: Jag åker tillbaka till L.A. Redan jag har ringt alla gamla kompisar. Elton John sa han är ärad ge mig rum i hans supervilla. Och Whitney Houston sa hon vill gärna äta brunch.

Vanyas sista jobbdag.

Vanya plockar ned gruppsexteckningarna från anslagstavlan.

Vanya byter koden till nyckelskåpet.

Vanya gömmer avlarmningsinstruktionen under backen med

kvarglömda kläder.

Vanya stoppar ned tejpållaren, pennvässaren, tre limstift, ett paket stålull och den stöldmärkta cd-spelaren i resväskan.

Vanya som påminner: Om du nånsin skriver min historia du måste lova skriva min kuk är järnlikt hård och såhär stor.

Vanya en midsommarstång (armarna rakt ut).

Vanya på väg mot tunnelbanan med madrassen under armen, resväskan på gnisselhjul: Hejdå Saddam! Hejdå Urkel! Kom hälsa på i L.A.!

Vanya när vi springer på varandra massa år senare i Hanninge Centrum, jag i budbilskeps, han med skägget grånat och famnen full av reklamblad: Tyvärr, du måste blanda mig med någon annan. Jag är inte Vanya. Vanya har flyttat. Vanya bor Los Angeles.